

РЕШЕНИЕ

№ 18528

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора
Стела Спасова, като разгледа дело номер **802** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, представявано от председателя на
УС на АПИ, чрез пълномощник юрк. Д. Д., срещу Решение от 09.12.2024г. постановено по НАХД
№ 5881/2024г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав, с което е
отменен Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна
инфраструктура“ /АПИ/, с който на „Транспортер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно
наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. с
чл.179, ал.3б от с.з.

В касационната жалба се твърди неправилно приложение на закона обосноваващо отмяната на
оспорваният акт и потвърждаване на ЕФ. В частност - размерът на дължимата пътна такса, не е
сред задължителните атрибути на ЕФ, които са посочени в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от
ЗДвП, поради което не е необходимо да бъде посочвана и в ЕФ. Успоредно с това нормата на чл.
189ж, следва да се тълкува систематично, като се имат предвид и останалите текстове на ЗДвП, в
които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и
санкционирани нарушенията свързани с незаплащане на пътни такси. Сочи, че процесният ЕФ е
издаден въз основа на разпоредбата на чл. 189ж от ЗДвП, която предвижда възможност при
нарушение по чл. 179, ал. 3, ал. 3а, ал. 3б и 3в от с.з., установено и заснето от електронната
система по чл. 167а, ал. 3, в който от своя страна имплицитно се съдържа възможността за
издаване на ЕФ. Относно приложението на чл. 2, §7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на

Комисията от 28 ноември 2019 г. посочва, че към момента на извършване на процесното нарушение в законодателството на Република България не е предвидена процедура за информирание на ползвателите от доставчиците на Е. за недекларирана пътна такса, съответно и възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки. Въз основа на подробно изложените в жалбата съображения се мотивира извод, че не е налице законова пречка санкцията за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът - „Траспортер“ ЕООД, редовно призован, не се представлява. В представена молба от 13.05.2025 г. /л.14/, излага подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък /л.17/.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

По съществото на спора съдът съобрази:

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 14.09.2023г. в 14.09.2023ч., с устройство № 10191, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6(автомагистрала Европа), км.60+705, е установено нарушение, с ППС-товарен автомобил марка „МАН 19.320 Ф“, с регистрационен номер СВ 5873 СС, с технически допустима максимална маса 18000кг., брой оси 2, екологична категория ЕВО О, в [община], за движение по път А-6 км.60+705, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за ППС нямало данни да е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Във връзка с горното на „Траспортер“ ЕООД е издаден и процесния електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН] от МРРБ-АПИ за налагане на имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

От правна страна съдът е приел, че Електронният фиш е издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на процесния електронен фиш, доколкото в разпоредбата на чл.189ж, ал. 1 ЗДвП, в релевантната ѝ в процесния случай редакция, не е предвидена възможност да се издава такъв при констатиране на нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Видно от нормата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП електронен фиш може да се издава единствено в хипотезата на установено административно нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при такова по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. СРС е приел, че е налице непълнота на административното обвинение, тъй като липсва конкретно и ясно отразяване на всички елементи от състава на нарушението и на обстоятелствата, относими към извършването му.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Спорът по делото се свежда до това, правилно ли е приложението на материалния закон от страна

на административнонаказващия орган.

В процесния случай, отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

Според разпоредбата на чл.139, ал.5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

По силата на чл.10, ал.1, т.2 ЗП - за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

От своя страна, чл.102, ал.2 ЗДвП предвижда, че собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл.179, ал.3б ЗДвП е регламентирана санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП. В ал. 2 на с.р. е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в процесния случай.

Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл.179, ал. 3б ЗДП, това трябва да е предвидено в закон.

Настоящия касационен състав споделя мотивите на решаващия състав на СРС, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

В продължение на горното, съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - Зв се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - Зб и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - Зб преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3- Зв се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят. Следвало е за процесното нарушение на дружеството да бъде съставен АУАН, последван от издаване на НП. За пълнота следва да се посочи, че възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – Зв. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на въззивния съд и относно приложението на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., в смисъла на която разпоредба са приети текстовете на чл. 10б, ал. 7 – 9 ЗП, в сила от 13. 02. 2024 г.

Във връзка с горното, следва да се приеме, че обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и не са налице касационни основания за неговата отмяна.

При този изход на спора основателно е искането на ответника за заплащане на разноски по делото в размер на 550.00 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение за защита пред касационната инстанция. Договореното и платено адвокатско възнаграждение е под минималния размер и съответства на фактическата и правна сложност на делото.

Поради това и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.12.2024г. постановено по НАХД 5881/2024г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Траспортер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сума в размер на 550.00 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

